

Kurzy Homeopatické akademie

POZOR – změna místa konání kurzu: 19. + 20. května 2001 – lektor Francis Treuherz, RSHom., čestný sekretář anglické homeopatické společnosti (Society of Homoeopaths). Jeden z nejstarších anglických homeopatů. Společná analýza případů, obrazy léků, zkušenosti. Kurz se bude konat v přednáškovém sále kongresového centra Ústřední vojenské nemocnice ve Střešovicích. Adresa: U vojenské nemocnice 1200, Praha 6. Začátek v 9h.

Červnový kurz 16. + 17. 6. 2001 se bude konat oba dny ve FTVS, José Martího 31, Praha 6 – Vokovice. Sobota 16. 6. 9:00 –13:00 společná přednáška pro všechny ročníky, 14:00 – 17:00 závěrečné ročníkové seminární písemné práce. Neděle 17. 6. 9:00 – 17:00 společný seminář pro všechny ročníky. Jako každý rok mají absolventi a posluchači vyšších ročníků možnost na závěr „školního roku“ přednést svůj případ, či jakýkoli jiný zajímavý příspěvek (je nutno jej přihlásit předem). Jinak v neděli přednášejí jako obvykle především učitelé Homeopatické akademie.

Letní workshop ve Věšíně u Rožmitálu p/Tř. – 30. 6. – 7. 7. 2001. Pracovní semináře vede Nick Churchill, RSHom. Cena: 2200 Kč kurzovné pro studenty a absolventy Hom. akademie, pro ostatní 2400 Kč, 1800 Kč stravné +ubytování. Zbývá již pouze několik volných míst, další zájemci se však mohou přihlásit jako náhradníci a budou vyrozuměni během června o možnosti účasti.

Sleva pro absolventy: Všichni absolventi Homeopatické akademie (dříve Školy klasické homeopatie), tj. ti, kteří ukončili tříleté studium a úspěšně složili závěrečnou zkoušku, mají na jejich přednáškách slevu 15%.

Na akce Homeopatické akademie jsou srdečně zváni všichni přátelé homeopatie.

Foto na obálce: Aesculus hippocastanum

HOMEOPATIE č. 29. Čtvrtletník pro klasickou homeopatii, 2001. Redakční rada: MUDr. Zuzana Hankeová, MUDr. Petr Pudil, MUDr. Luděk Ryba. Redaktor Mgr. Jiří Čehovský. Vydává nakladatelství ALTERNATIVA, Elišky Přemyslovny 380, 156 00 Praha 5, tel.: 02/ 57 92 23 02 l. 205, tel./fax: 02/ 57 92 23 31, e-mail: alternativa@ecn.cz, <http://www.ecn.cz/alternativa>. Autorské příspěvky a písemné i telefonické objednávky předplatného přijímá redakce. Cena jednoho výtisku včetně poštovního je 50 Kč. Objednávku časopisu uskutečníte zasláním ceny čtyř čísel, t. j. Kč 200, složenkou typu C na adresu nakladatelství. Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím pošt Praha, č.j. NP 1865/1993 ze dne 29. 9. 1993. © Alternativa, 2001

Homeopatie zakazovaná homeopaty?

Jiří Čehovský

Homeopatie v lékařské praxi je u nás uznána lékařskou komorou jako lege artis, čili zcela legální (rozhodnutí LK z r. 93, které nebylo nikdy změněno). Práce homeopatů nelékařů prováděná jako poradenství je podle naší Ústavy a podle obchodního zákoníku legální. Novelou živnostenského zákona sice přestala být léčba nelékařů živností, přesně totéž však platí např. i o všech zemědělských profesích, aniž by měly statisíce zemědělců dojem, že jsou tím znevýhodněni. Takže máme stejné podmínky, jako jsou například v Anglii a nic zásadně nebrání rozvoji homeopatie, homeopatů a jejich praxí. Homeopaté mají všechny možnosti přesvědčit spoluobčany výsledky své práce, že si jejich obor zaslouží všeobecného uznání. K tomu musí být vybaveni znalostmi, musí tedy vyhledávat opravdu dobrá školicí zařízení a dobré učitele, musí používat dobrou literaturu případně kvalitní software a samozřejmě mít dostupné léky. Zatímco literatura již existuje v potřebném rozsahu a školení probíhají, léky dosud představují slabou stránku. Jsou dostupné, ale někdy obtížně. Záleží opět na homeopatech, aby přesvědčili dovozce léků, že je třeba zlepšit sortiment a dosáhnout stavu jako v EU, ale i na Slovensku a v Polské republice, kde jsou léky bez receptu. Doufám, že situace, kdy jsou homeopatické léky na recept, pomine automaticky slučováním našich předpisů s evropskými a homeopaté samozřejmě mohou přesvědčovat jak výrobce, aby změnili podmínky registrace svých výrobků, tak i stát, aby nesmyslné používání receptů zrušil. Je pochopitelné, že problémy deset let po vzniku české homeopatie existují a jistě budou pokračovat a lobování proti homeopatii jen tak neustane. Měli bychom se k těmto problémům stavět pravdivě, vnímat je, snažit se je řešit. K tomu máme legální prostor naprosto stejný jaký je v Anglii a ve většině evropských zemí a nic zatím zásadně nebrání tomu, aby se homeopatie přes překážky dostávala kupředu. Myslím, že jsme za deset let udělali opravdu mnoho (i když ne dost).

Slibné perspektivy homeopatie podporuje změna společenského paradigmatu, obrat k hlubším duchovním hodnotám, k celostnímu vnímání. Je tu však i něco, co by opravdu mohlo vývoj na dlouhou dobu zastavit či zničit – a sice neznalost, nepravdivost či sebedestruktivita samotných homeopatů.

Typickou ukázkou takového nebezpečí představuje petice za ustavení homeopatického poradenství jako „vázané živnosti“, která před časem vzešla z Brna a je adresována státním orgánům. Pokud by se podařilo naplnit cíl oné petice, znamenalo by to podle názoru právních expertů zákaz praktikování homeopatie doslova pro všechny současné homeopaty nelékaře, ať už absolventy jakých-

koliv kurzů či ty ostatní. Nejen zákaz, ale kriminalizaci, protože by se stala, s výjimkou těch, kteří by v budoucnosti vystudovali jakési dosud neexistující státem uznané povinné školy (snad střední zdravotní, čtyř nebo pětileté – analogicky k masérství, které již tento nešťastný osud potkal?), trestným činem nedovoleného podnikání. Dnešní svoboda umožňující zdárný celospolečenský rozvoj homeopatie, by byla nahrazena nesvobodou a přísnou regulací státem, který se nepřátelstvím k homeopatii (zejména klasické) nijak netají. A to z vůle autorů a signatářů brněnské petice, považujících se za homeopaty. Homeopatie jako vázaná živnost není v žádné zemi na světě – přestože autorům petice nedělá žádný problém naznačovat pravý opak.

Petice poškozují lékaře – bere homeopatii z jejich rukou (lékařství ze zákona není živností) a vkládá ji do rukou jakýchsi živnostníků. Tím ohrožuje homeopatii i jako lékařskou metodu. Přinejmenším oslabuje její politickou pozici. Vzhledem k tomu, že lékařská homeopatie dnes odolává velmi silným tlakům z ministerských, akademických a farmaceutických kruhů, mohla by být tato podivná petice zneužita nepřáteli homeopatie k zákazu, podobnému, jaký již platí ve Švédsku a v Argentině nebo k dalšímu omezování. Myslím, že by se pod ni pan profesor Heřt s chutí podepsal.

Společenské uznání si obor nezíská okázalými proklamacemi. Společenská prestiž homeopatů může být jen výsledkem poctivé, svobodné a vytrvalé práce. Jedinou správnou, demokratickou a nyní již existující regulací je (vedle stávajících zákonů) poptávka. Lidé chodí za těmi homeopaty, kteří mají výsledky, o nichž se dověděli od svých známých a blízkých, že to dovedou. Že se to někde naučili. Samozřejmě, že homeopatovi pomůže diplom z dobrého a známého školícího zařízení, garantující jeho vzdělání.

Kromě těchto skutečností je tu ještě jedna, patrně nejdůležitější. Homeopatie není jen léčebná metoda. Homeopat pracuje s „duchovní životní silou“ (Organon, §9), a to s pomocí „duchovních sil, skrývajících se v lécích“ (Organon, §16). Zdraví ve smyslu Hahnemannova učení představuje především duchovní kvalitu. Homeopatie je tedy také a především duchovní systém, a jeho praktikování a používání by podle Ústavy nemělo být nikomu a žádným způsobem zakazováno, neboť by tím bylo omezeno základní lidské právo.

Jistě – všichni si přejeme, aby homeopatie byla někdy v budoucnosti studována jako obor na nejvyšší úrovni, na universitách, jako je tomu v Indii, zatím jediné zemi na světě. Ale to může nastat jen po dlouhodobém, svobodném vývoji. Vytvoření „vázané živnosti“ nelékařů (originální český vynález) by asi znamenalo stop právě těmto vyšším ambicím. Svobodný vývoj je lepší než omezování.

Baryta bromatum

Roger Morrison, M. D., překlad Jana Hollanová

Tento článek poskytl časopisu Homeopatie autor. Čísla v závorce označují intenzitu symptomů tohoto velmi „malého“ léku, který se v repertoriích dosud nevyskytuje.

Deprese. Panická porucha. Obsedantně-nutková porucha (v angličtině zkratka OCD).

Depresivní po celý život (3). „Visí nade mnou šedý mrak.“

Úzkost (3). Zhoršuje se ve společnosti (3) nebo když telefonuje (2).

Z nervozity koktá (2). Má nepříjemný pocit, že je středem pozornosti (2).

„Můžu plácnout něco hloupého!“

„Lidi si budou myslet, že nejsem normální.“ „Praštěná.“

Panika (3). Když má mluvit na veřejnosti (což je součástí její práce) s neznámým člověkem nebo malou skupinkou známých osob.

Necitlivé partie kolem úst (2). Necitlivé údy (2).

Všechno kontroluje (3). Kamna a dveře. Dokonce i když právě zkontrolovala kamna, vrátí se, třeba 3 x nebo 4 x, aby se ujistila. „Když jsem byla malá, málem jsem způsobila požár.“

Deset let byla v péči psychiatra, v současné době je na Imipraminu, posledních 5 let pozitivní zlepšení.

Skutečné problémy začaly, když se její matka nervově zhroutila. Matka má v anamnéze poporodní depresi a různé zdravotní problémy. Bolesti hlavy a zad, které vyžadují medikaci silnými analgetiky. Tři operace páteře. Nakonec se před deseti lety matka předávkovala analgetiky při pokusu o sebevraždu.

Pacientka byla „zdrvena“. Šokována (3). Opuštěna (3).

„Jak nám to mohla udělat?“ Rozhořčena (3).

„Myslela jsem si, že se nervově zhroutím!“

Měla pocit zodpovědnosti. „Určitě jsem zlobila,“ proto to matka udělala.

Pocit viny (3). „Špatný člověk.“

Začala trpět anorexií, plakala a hubla.

Pak se začala léčit na psychiatrii, antidepresiva jí pomohla dostat se na současnou úroveň, kdy je s to fungovat.

S matkou měla velmi blízký vztah, který byl zdrojem častého rozrušení.

Matka v záchvatu vzteku rozzuřeně odcházela z domu.

Matka pacientku bila až do jejích 17 let.

Bila ji do obličeje a přes ústa, když řekla něco, co se matce nelíbilo. Bylo to ponižující (3). Matka ji bila i na veřejnosti. Bylo jí trapně a rudla v obličeji (3).

„Když jsem řekla něco nesprávného.“

Pozornost se soustředila na červenání a na ústa.

„Bývala jsem na matce velmi závislá (3), teď už jsem se izolovala.“

„Byla jsem zlobivé dítě. Vždycky jsem udělala něco špatného.“ Nebo použila v hovoru s matkou nevhodný tón hlasu. Nemohla si konkrétně vybavit nic z toho, co řekla matce špatného a zač jí matka trestala políčky nebo výpraskem řemenem.

„Vždycky jsem si vykoledovala malér.“

Učitelé si pouze stěžovali, že ve škole nikdy nemluvila. Žádné kázeňské přestupky.

„Dodneška se neumím rozzlobit (3).“

Před třemi lety matka musela podstoupit další operaci. Pacientka se o matku strašně bála. Všechny její panické symptomy se zhoršily. Nemohla ani pořádně dýchat. Hyperventilovala. Bála se nechat matku o samotě se všemi těmi léky, protože by se znovu mohla pokusit o sebevraždu.

Po matčině operaci měla pacientka vážný problém v práci. Při jedné z každodenních návštěv se o tom zmínila matce. Matka se rozzuřila. „Jak můžeš myslet na sebe, když je mi zle a ležím tu v nemocnici?“ Pacientku to rozzlobilo, ale nechala si to pro sebe.

Po půl roce o tom začala s matkou hovořit. Během hádky matka řekla pacientce, že její narození bylo nedopatření a že uvažovala o potratu. Matka dále obvinila pacientku, že jí zničila zdraví. Poté se pacientce zhoršilo OCD (obsedantně-nutkavá porucha). Začala se vědomě snažit nadměrně zatěžovat páteř, aby si ublížila. („protože si to zasloužím.“).

Začala být posedlá fixní ideou, že se bude červenat na veřejnosti. Měla pocity úzkosti z davu (3), „dokonce i z jediného člověka sedícího u mého psacího stolu!“

Ztuhne, kdykoli má s někým mluvit.

Poslední tři roky také trpí bludem, že při mluvení prská (3). Když mluví, drží si ruku před ústy.

Velmi trpí, když se snaží skrýt toto nutkavé chování před lidmi. Svému manželovi o tomto problému nikdy neřekla.

„Mysleli by si, že jsem divná.“

„V současné době je to můj nejhorší problém.“

Bolest v bedrech. Někdy může být nesnesitelná (2).

Zhoršení: Opři ohýbání, při sezení (2). Ve stoje.

Zlepšení: Vleže.

Spánek je dobrý.

Sny: Sen o tetě (které je 80 let a je velmi nemocná). Ve snu tetu umírá a pacientka je velmi smutná.

Sny o létání.

Menstruace normální. Žádný zájem o sex. „Je to moje chyba.“

1) Pacientce je 38 let, ale během rozhovoru jsem měl dojem, že je jí něco kolem dvaceti. Její osobnost je velmi nevinná a plachá. Strach z ponížení nebo z posměchu, závislost na jednom z rodičů až do tohoto pozdního věku, strach z červenání, úzkost ze svého výkonu nebo neschopnosti, to vše ukazuje na Barytu. Byla to však Baryta, jakou jsem dobře neznal. Pocit, že trest může přijít v každém okamžiku, pocity viny v tak velké míře, snaha ublížit si a typ nutkavého chování vedly, k tomu, že jsem se rozhodl pro *Barytu Bromatum*. Pacientka dostala Bar-br. 1M v jediné dávce a 12C denně (kvůli antidepresivům).

Po šesti týdnech pacientka referovala, že nepocituje žádné zvláštní změny.

Její nutkavé chování, deprese, bolesti v zádech jsou beze změny.

Blud, že prská, je nezměněn.

Dva měsíce se bála jít ke kamarádce na večeri, protože má strach, že prská.

Záchvaty paniky se však neobjevily.

Zdál se jí sen: Nějaká žena bruslí na ledě, graciózně klouže po ledu v dlouhých šatech.

Požádal jsem pacientku, aby pokračovala s Bar-br. 12C denně.

2) Po třech měsících pacientka referuje, že se jí vede dobře. Její psychiatr jí dokonce snížil medikaci na polovinu.

„Tak dobře jsem se necítila už léta!“

Hovoří mnohem uvolněněji, a přestože si stále myslí, že prská, není to tak časté.

Úzkost je mnohem menší. Palpitace se neobjevují (o těch jsme předtím nic neslyšeli.) Bolest zad se zlepšila.

Kontrolování kamen a dveří je stále stejné. Červenání je stejné.

Zdál se jí sen: Je opět doma se svými rodiči. Nemůže najít žádné oblečení a nemůže

se obléci a jít do práce. Volá svému šéfovi, aby mu vysvětlila situaci, ale není schopná mluvit do telefonu. Je vyčerpaná a frustrovaná a chce pryč z domu svých rodičů.

Bar-br. 12C.

3) Po 5 měsících antidepresiva vysazena (rovněž Bar-br. 12C vysazena), pacientka se dále zlepšuje. Po 10 měsících hlásí zlepšení téměř na všech úrovních.

„Tak dobře jsem se nikdy v životě necítila.“

Na prskání už ani nepomyslí. Červenání se zlepšilo.

Žádná deprese. Žádná úzkost. Žádné záchvaty paniky.

Bolest v zádech se neozvala už celé měsíce. Žádné palpitace.

Stále ještě musí vše kontrolovat, více méně stejně.

Zájem o sex se nezlepšil.

Carcinosinum – klinická materia medica

Kniha, která je nyní v centru pozornosti mezinárodní homeopatické komunity.

Carcinosinum je na začátku 21. století jedním z významných konstitučních typů, ale přesto o něm bylo dosud napsáno jen velmi málo. Dr. Bailey, autor velmi známé knihy „Homeopatická psychologie“, která pojednávala o mentálních vlastnostech mnoha léků, vytvořil detailní materií mediku tohoto typu včetně psychické a sociální charakteristiky pacientů. Materiál je založen na původních podrobných pozorováních více než dvou set pacientů, u nichž byl tento lék úspěšně použit v konstituční léčbě. Vyrůstá ovšem z celostního homeopatického poznání Carcinosina, jak je dříve či současně popsali Dr. Foubister, Dr. Templeton, Dr. Docx a Dr. Koklenberg, Dr. Smits, Dr. Micklem, Dr. Hui Bon Hoa, Dr. Schmidt, Dr. Morrison, autoři syntetických repertorií van Zandwort, Dr. Murphy a Dr. Schroyens a mnozí další.

Připojené tabulky ukazují srovnání Carcinosina s dalšími podobnými léky a je zde mnoho barevných fotografií představitelů tohoto typu, dokumentujících jeho charakteristický vzhled.

Důležitou pomůckou je rovněž kapitola o typické patologii, vyléčené tímto lékem.

Kniha „Carcinosinum“ je průkopnickým přínosem v chápání léku a umožní homeopatům důkladně se seznámit s touto stále častěji se vyskytující konstitucí, jejíž vliv zasahuje i do kultury, módy a životního stylu.

Tato kniha se setkala ve světovém měřítku s velkým ohlasem, mezi jiným i proto, že pochází od tak zkušeného a dříve již renomovaného autora.

Ukázky z knihy Philipa M. Baileyho

PŘEDMLUVA AUTORA

Od té doby, co Foubister před půl stoletím publikoval svou studii o Carcinosinu, tento lék postupně nacházel místo ve výzbroji homeopatů, hlavně jako prostředek sloužící k léčení genetických predispozic k rakovině. Homeopaté si však jsou čím dál víc vědomi širokého konstitučního obrazu typu Carcinosin. Od chvíle, kdy jsem se naučil poznávat tento obraz, jsem zjistil nejen to, že Carcinosinum je skutečně konstituční typ, nikoli jen miazmatická „vrstva“, ale že je to také neobyčejně běžná konstituce. Dokonce se nyní na konci dvacátého století zdá být nejběžnější konstitucí ze všech, alespoň zde v Austrálii, kde působím. Tak se mnoho mých případů, které částečně reagovaly na „konstituční“ léčení, dalo zcela do pořádku díky tomu-

to léku a já jsem si uvědomil, že jsem u nich dříve stanovoval diagnózu nesprávně. Většinou jsem je zařazoval k typům Natrum Muriaticum, Sepia a Medorrhinum.

MENTÁLNÍ CHARAKTERISTIKY

Jedním z důvodů, proč se homeopaté obtížně seznamují s konstitučním obrazem pro typ Carcinosinum a poznávají jej tak pomalu, je širší jeho duševních rysů. K tomuto jednomu typu patří jednotlivci výrazně odlišných osobnostních vlastností. Pro homeopaty je pak obtížné mentální obraz charakterizovat. Všechno se zjednoduší, jakmile začneme s elementární analýzou typu Carcinosinum. Carl Jung vytvořil systém analýzy osobnosti založený na čtyřech činnostech: myšlení, smyslovém vnímání, citění a intuici. Tyto činnosti odpovídají elementům – vzduchu, zemi, vodě a ohni. Každý člověk má dominantní činnost neboli element, činnost nejméně vyvinutou a v pořadí druhou a třetí činnost či element. Totéž lze říci o každém konstitučním typu. Tak například u Pulsatilly je dominantním elementem voda neboli citění, druhým nejsilnějším elementem země čili smyslové vnímání a nejhorším neboli nejslabším elementem vzduch čili myšlení. Jinými slovy lze říci, že lidé typu Pulsatilla jsou emocionální a drží se při zemi. Myšlení není jejich silnou stránkou.

U typu Carcinosinum převládá země a voda, a proto je tento typ emocionální a realistický, jak to můžeme vidět například u typů Calcarea Carbonica, Pulsatilla, Graphites, Kali Bichromium a Sepia.

Zemitost

Element země poskytuje člověku spojení se zemí, zakotvení. Lidé typu Carcinosinum bývají vnímaví, praktičtí a dokáží se těšit ze svých smyslů. Jsou to často lidé fyzicky orientovaní. Velmi se zajímají o sport a činnosti uskutečňované venku, například trekking (nebo turistika v buši, jak ji známe v Austrálii) a práce na zahradě. Většina lidí typu Carcinosinum má jako mnohé typy elementu země dost robustní tělo se silnými svaly a kostmi. Mají rovněž dobrou koordinaci a často se vyznačují vrozeným smyslem pro tělesnou rovnováhu. Díky tomu bývají přirozenými tanečníky a atlety. Dobrymi příklady tohoto typu lidí jsou herci Matt Damon a Minnie Driverová s jejich zemitou tělesností. Jsou ve svých tělech, která vypadají silně a svalnatě, „jako doma“, ale také se vyznačují přirozenou smyslností vyskytující se u typů Medorrhinum a Thuja. Carcinosinum má sklon k požitkářství, těší ho tělesné radosti, jako je jídlo, sport a sex. Prožívá je všechny naplno a bez pocitu viny. Ale jako zemský typ si obvykle uvědomuje svou radost a dobře ji uvádí do rovnováhy s odpovědností a střízlivým uvažováním. V tomto smyslu je Carcinosinum velmi podobný typu Calcarea Carbonica, který se umí radovat, aniž by se zapomněl. Bývá rozumější, praktičtější a jednodušší než Medorrhinum, ale bezstarostnější a spon-

tánnější než Calcarea. Směs přirozeného požitkářství a rozumné praktičnosti u typu Carcinosinum je podobná té, kterou vidáme u Sepie, kterou často zaměňujeme za Carcinosinum. Lidé obou těchto typů mají rádi přírodu, s láskou zacházejí se svým tělem a mívají sklon k rozumnosti a odpovědnosti. Kromě toho jsou oba typy poměrně emocionální a intuitivní (intuice je funkcí elementu vody i ohně). Na rozdíly mezi typy Carcinosinum a Sepia se podíváme později.

Spojení typu Carcinosinum se zemí je mezi zemitými typy jedinečné v tom, že zahrnuje drsný, s místními životními podmínkami obeznámený charakter. Skotský herec Robert Carlisle, hvězda filmů „Trainspotting“ a „The Full Monty“, tuto energickou, odvážnou a neokázalou vlastnost typu Carcinosinum ztělesňuje. (Jsem přesvědčen, že prosté zemité filmy se dnes více vyrábějí proto, že Carcinosinum se stalo tak běžným typem.) Tato vlastnost zahrnuje tendenci k neuhlazenosti a nazývání věcí pravými jmény. Mnozí z mých pacientů typu Carcinosinum říkají, že se někdy možná chovají k lidem hrubě, ale nemají v úmyslu je šokovat. Mezi lidmi typu Carcinosinum, kteří mají všeobecně nevázaný přístup k sexualitě, je běžná hrubá mluva. U některých známých osobností typu Carcinosinum, jako je například Madonna, která používá svou sexuální energičnost k tomu, aby šokovala (je pyšná na své spojení se zemí, nenechá vás na pochybách, že je skutečně materiální ženou), je hrubá mluva dovedena ještě dále.

/.../

Většinou si vybírají hrubé těžké látky jako plátno a džínsovinu v hnědé a zelené barvě. Strih jejich šatů bývá těsný a neromantický, přesně zdůrazňuje tělesné kontury. Celkový dojem dále podtrhují těžké boty, jaké nosívá Doc Martins. V Austrálii a v dalších teplých zemích jedinci typu Carcinosinum rádi chodí velmi lehce oblečení a bosí.

Na konci spektra Carcinosinum přijímá punkovský nebo divošský vzhled se sklonem k propichování kůže na různých částech těla a barevnými, krátce přistřiženými vlasy. Zde se přirozená realističnost tohoto typu spojuje s reakcí na nízké sebevědomí a výsledkem bývají záměrně nápadné efekty.

Typy spojené se zemí jsou přirozeně uvolněné a postrádají samolibost (pokud nemají silně zastoupen také element oheň, jako je tomu u typu Nux Vomica) a typ Carcinosinum není žádnou výjimkou. Pojem „skromnost“ se hodí téměř na všechny jedince tohoto typu včetně většiny sebejistějších. Carcinosinum má sklon odmítat všechny formy přehánění včetně přehnané samolibosti. Oheň je u nich nejméně rozvinutým elementem, a proto typu Carcinosinum není vlastní nezakotvená, nerealistická pýcha. Ačkoli některý jedinec Carcinosinum možná obdivuje sebedůvěru a osobní kouzlo ohnivějších typů, většinou prohlédne jejich aroganci. Sám tíhne ke skromnosti a zdržuje se úsudků. Ve větší míře než u jiných konstitučních typů se u něj projevuje tendence ztotožňovat se se smolaři a vydědenci. Je tomu tak částečně proto, že u tohoto typu hraje citová stránka důležitou roli a jeho schopnost cítit se

do druhého člověka není zaslepena samolibostí, částečně pak proto, že někdy postrádá dostatek sebevědomí.

/.../

Emocionální život

Carcinosinum je emocionálně hluboký typ jako Natrum Muriaticum, Medorrhinum a Sepia. Dá se říct, že po emocionální stránce je tento typ velmi široký. Na jednom konci spektra máme velmi fyzické muže, kteří nezačali zkoumat své city, a na druhém vidíme ženy s tak intenzivními emocemi, že se pro ně hodí slovo teatrální.

„Průměrný“ jedinec typu Carcinosinum je emocionálně citlivý a schopný emocionálního vztahu na poměrně hluboké úrovni. Zdravý Carcinosin je v pevném vztahu všeobecně srdečný a milující, i když občas potřebuje hodinu nebo dvě jen pro sebe. Zdravý Carcinosin představuje vhodnou rovnováhu introverta a extroverta a očekává, že jeho partner k němu bude projevovat stejnou úctu a poskytovat mu stejnou svobodu vyjádření, jakou mu dovoluje on.

Muži typu Carcinosinum bývají realističtí, ale také „měkčí“. Mají něco z vřelosti a citlivosti Graphites, ale jsou méně ostýchaví a méně robustní. Ženy typu Carcinosinum bývají podobné. Mají praktické spojení se zemí typu Sepia a také jeho intuitivní hloubku. Ale jejich srdce je celkově laskavější než u typu Sepia, dalo by se zařadit někam doprostřed mezi srdečnost a emocionální intenzitu typu Natrum Muriaticum a lhostejností typu Sepia (není nezbytně chladná). Tyto tři typy mají mnoho společného. Všem je vlastní silně vyvinuté smyslové vnímání, jsou svědomité a emocionální. Ženy typu Carcinosinum a Sepia jsou spojené se zemí a Carcinosinum a Natrum mají tendenci potlačovat city, i když u typu Carcinosinum se to neděje v takové míře jako u typu Natrum a je celkově emocionálně otevřenější. Potlačuje je však mnohem více než Sepia, někteří jedinci typu Carcinosinum mají emoce silně utlumené. Je však významný rozdíl mezi takovým jedincem typu Natrum a Carcinosinum. Čím více oba potlačují emoce, tím je Natrum napjatější, zatímco Carcinosinum působí čím dál mrtvěji. Potlačený typ Natrum je jasný a živý, ale velmi napjatý a nedůtklivý. Potlačený Carcinosin naproti tomu vypadá strnule, zaraženě a tupě.

Jedinci typu Carcinosinum se rovněž nacházejí někde mezi typy Sepia a Natrum, pokud jde o citlivost k emocionální bolesti. Obvykle přijímají všechno osobněji než Sepia, ne však v takové míře jako Natrum. U svých případů jsem vypožoval, že někteří jedinci typu Carcinosinum, kteří byli, zvláště v dětství, silně zraněni, chovají dlouhou dobu zášť a projevují hořkost stejně intenzivně jako Natrum.

/.../

Knihla právě vyšla v nakladatelství Alternativa

Okénko klasiků

Přeložila MUDr. Zuzana Hankeová

„Náhodné vyléčení diabetu lékem Moschus“ – James A. Young, M. D.

Z amerického časopisu Hahnemannian Monthly, listopad 1870, strana 171

27. května 1870, D.R., 43 let, ženatý, přišel do mé ordinace a měl zájem se léčit s impotencí. V té době jsem byl dosti zaneprázdněný a tak, předpokládaje, že do tohoto stavu se dostal vlivem pohlavního excesu“, jsem mu předepsal Moschus 1D třikrát denně; tento lék jsem v podobných případech rutinně používal s dobrými výsledky. Za deset dní se pacient cítil mnohem lépe.

Při bližším zkoumání pacienta jsem objevil následující nepřehlédnutelné symptomy jasného případu diabetes mellitus: neuhasitelná žízeň, velká ztráta váhy, zácpa, lepkavá ústa, časté vymočení velkého množství moče.

Vyšetření moče místním chemikem prokázalo přítomnost cukru. Zatímco pacient pozoroval zlepšení některých svých symptomů a zdálo se, že patogeneze léku do jisté míry odpovídá příznakům pacienta, dále jsem pokračoval v léčení.

24. července pacient hlásil „Zlepšení pokračuje, frekvence močení a množství moči je normální; žízeň zmizela a přibral jsem asi 6 kg. Potence se téměř navrátila do normálního stavu.“

Náhoda tak odkryla (mně) neznámý účinek tohoto léku a částečný proving na mně samém to potvrdil. Od té doby jsem jej užil několikrát pro případy problémů s močí s dobrými výsledky.

Následující případy dokládají účinek léku Moschus:

Případ 1. Dítě paní T., 3 roky

Symptomy případu: Zvýšená teplota a neklid; velmi časté a hojné vymočení, (někdy i nechtěné), páchnoucí tmavé moči bez bolesti; symptomy se objevují jen někdy a trvají od 5 do 10 dnů. Matka toto připisuje „červům“ (pravděpodobně rou-pům, pozn. překladatele). Moschus 10, dvě dávky, přinesl úlevu.

Případ 2. Pan J., právník, 40 let

Mnoho problémů s inkontinencí moči. Trpí dyspeptickými obtížemi. Moč je přes den normálního vzhledu, ale v noci je tmavočervená, páchnoucí a při stání se na dně ukládá hlenovitý sediment. Moschus 1; obtíže vymizely za 5 dní.

Předepsal jsem Moschus také v jiných, méně typických případech, a vždy s dobrým výsledkem.

Klinická zkušenost s Glonoinem – C. W. Boyce, M. D.

Z časopisu Hahnemannian Monthly, říjen 1868

W. L., 20 let, trpěl několik let bolestmi hlavy. Bolest se především soustředila do oblasti nad očima. Obvyčně bolest byla přítomna vždy jen na jedné straně. Bolest byla stálá a nikoliv záchvatovitá. Tato bolest se po několik let objevovala v nepravidelných intervalech. Bylo jasné, že se objevuje s příchodem teplého počasí na jaře a kritické období trvá až do příchodu chladného počasí na podzim. Každý den se bolest objevila s východem slunce, narůstala jak slunce stoupalo, a byla nejsilnější, když slunce dosáhlo svého vrcholu a nejvíce pánilo, pak postupně bolest slábla jak slunce zapadalo.

Když mě poprvé navštívil, byl květen, a bolest byla silnější než kdy před tím. Pan L. byl nucen přerušit studia a zůstat doma. Na jeho hlavu nesměly dopadnout sluneční paprsky a klobouk na hlavě byl nesnesitelný. Tento poslední symptom byl vždy přítomný. Tlak či tíha klobouku byla v daném momentě nesnesitelná.

V tomto stavu samozřejmě nebyl schopen ničeho – noc byla jediný čas, kdy byl bez bolesti. V poslední době ale toto neplatilo, bolest byla do jisté míry přítomna, dokud byl vzhůru.

Při porovnání symptomů žádný neodpovídal tak přesně jako Glonoinum – zejména zhoršení tlakem či tíhou klobouku, a zhoršení bolesti sluncem. Měl jsem Glonoinum pouze v první potenci a nechtěl jsem jej použít bez zkoušky před jeho dalším zředěním. Proto jsem se domníval, že toto je dobrá příležitost k otestování jeho účinnosti a tak jsem saturoval Glonoinem tři dávky cukru, které jsem požil já sám a další dva studenti medicíny. Téměř okamžitě moje hlava začala pulsovat a celou hodinu jsem jasně cítil všechny cévy v mozku jako kdybych je měl vypreparované a mohl je vidět. Hlava byla překrvená; pohyb zvětšoval bolest a bušení. Tohle trvalo celý den. Vzal jsem také Bryonii, ale bez jakékoli úlevy. Žádné jiné symptomy se neobjevily.

U jednoho ze studentů se objevila stejná bolest nad očima jako u mého pacienta. Příští den tento student požil několik dalších zrníček Glonoína 2C, a objevila se stejná bolest. Druhý student necítil žádnou zvláštní bolest hlavy, ale cítil nepopsatelný tlak v hlavě, který ho přinutil přerušit práci, pouze však na několik minut. Nebylo pochyb o účinnosti mého přípravku Glonoína.

Další den jsem dal pacientovi několik dávek Glonoína 3C, ale bez výsledku. Čekal jsem několik dní a když se symptomy nelepšily, dal jsem mu práškové Glonoinum 2C rozpuštěné ve čtyřech lžících vody a řekl jsem mu, ať si vezme jednu lžici každých šest hodin. Po druhé dávce jej silně rozbolela hlava; po třetí a čtvrté bolest byla téměř k zešílení. Bolest byla silná, trvala celou noc, což se před tím nikdy nestalo. Nicméně když přišlo ráno a slunce vyšlo, byl překvapen, že se bolest nezhoršila; naopak se zmírnila a od tohoto okamžiku začala ztrácet na své intenzitě. Postupně slábla a nakonec se úplně ztratila; a po celou horkou letní sezónu zůstal pacient zcela bez bolesti.

Změna léku neboli druhé předepsání

J. T. Kent, překlad Jana Hollanová

Z knihy Lesser Writings

Dobová redakční poznámka z konce 19. st.:

S jak složitými a matoucími problémy se v praxi často setkáváme! Jak často toužíme, aby nám někdo moudřejší poradil! Často býváme obětmi předsudků, přehnané sebedůvěry či nevědomosti, a naši pacienti v důsledku toho trpí. Kdybychom jen dokázali pochopit složité zákony, které vládou vnitřnímu člověku, nemoci a lékům, mohli bychom se daleko úspěšněji utkat s dalekosáhlými problémy, jež ohrožují životy otců, matek, ušlechtilých synů a milujících dcer. Pak bychom nebrzdili působení pečlivě zvoleného léku, nesnažili se je svést na nepravou cestu, jak se často děje z netrpělivé touhy dosáhnout rychle výsledků nebo ze zbrklé snahy urychlit jisté stavy, které urychlit nelze, anebo z nevědomosti, kdy rychle střídáme léky, aniž bychom jim ponechali čas, aby se mohlo projevit jejich jednoznačné působení. Aby byla tato naše vznešená práce poněkud usnadněna, otiskujeme zde mistrovské pojednání dr. J. T. Kenta, které přednesl na zasedání Mezinárodní Hahnemannovské asociace v Niagara Falls roku 1888.

Není nic krásnějšího než pohled na poupě, jak se hodinu od hodiny proměňuje v kvetoucí růži. Na tento proces si často vzpomenu, když trpělivě očekávám návrat symptomů poté, co prvně předepsaný lék vyčerpal své léčivé působení. Obraz navrátilivších se symptomů rozvíjí znalosti, podle nichž poznáme, zda bylo první předepsání specifické nebo paliativní, tj. poznáme, zda byl lék dostatečně hluboký, aby vyléčil celé vitální poškození, nebo jen povrchně působící, schopný jen dočasného působení. Četné poznatky získané z působení prvního léku určují nároky kladené na lékaře při druhém předepsání.

Objeví se mnoho problémů, které musí být vyřešeny, jinak může být léčba neúspěšná.

Jak dlouho mám čekat a pozorovat? To je otázka, kterou si často klademe, ale málokdy na ni umíme odpovědět.

Působí lék stále ještě? Je vitální odezva dosud ovlivněna impulsem léku?

Jestliže se symptomy vracejí, jak dlouho je třeba je pozorovat, než zasáhneme nebo podáme lék?

Je nemoc akutní nebo chronická?

Proč je druhé předepsání o tolik obtížnější než první?

Proč je tomu tak, že tolik pacientů po první návštěvě lékaře prospívá, ale potom už žádné zlepšení nenastane?

Mnoho lékařů neuspěje, protože nečekali dostatečně dlouho. Přesto však musí být čekání podloženo věděním. Vědomosti mít musíme, ale kde je vzít? Čekat, když víme, že je to správné, je něco zcela jiného, než čekat, aniž bychom přesně věděli proč a nač. Takové vědomosti nenalezneme tam, kde je jejich existence popírána – určitě je nenalezneme u nevěřících a agnostiků.

Jestliže jsme předepsali první lék, a ten byl dostatečně podobný, aby změnil existující obraz, nezbyvá než čekat na výsledky. Způsob, jímž se proměňuje totalita symptomů, je nade vše důležitý, avšak způsob návratu celkového obrazu – jestliže předtím zmizel – znamená ještě více.

Za prvé, jestliže následuje zhoršení symptomů;

Za druhé, jestliže se dostaví zlepšení symptomů;

1. Zhoršení existujících symptomů se může dostavit s pacientovým celkovým zlepšením, což je dobré; ale-

Jestliže je zhoršení symptomů doprovázeno úbytkem pacientových sil, pak je léčba pochybená, a případ musí být řešen s mimořádnou pečlivostí, protože takoví pacienti se zřídka úplně uzdraví.

2. Jestliže se dostaví zlepšení, čeho se toto zlepšení týká?

Může se týkat celkového stavu nebo jen několika symptomů. Jestliže pacient nepociťuje, že se mu opět vrací pružnost života, zlepšení symptomů je fakt, na jehož základě pochybujeme o uzdravení.

Ke zjištění, že nemoc je neléčitelná, často můžeme dojít pouze tímto způsobem. V takových případech může každý lék zmírnit pacientovo utrpení, ale vyléčení se nedostaví. Symptomy, které jsou výrazem poškození, jsou zde, takže totalita symptomů není odstraněna.

Když léčivý impuls zcela dozněl, začnou se jeden po druhém objevovat symptomy. Skládají se v obraz nemoci, a tak naznačují inteligentnímu lékaři způsob léčby.

Jestliže byl při prvním předepsání lék podáván průběžně, není téměř žádná nádeje, že by se obraz nemoci navrátil v čisté podobě, a proto je takový obraz velmi nespolehlivý.

Když bylo působení léku zcela vyčerpáno, pak a teprve pak můžeme důvěřovat symptomům, z nichž obraz sestává.

Jestliže byl prvně předepsaný lék similitimum, symptomy se vrátí – a až se vrátí – budou si žádat též lék.

Až příliš často je lék dostatečně podobný pouze povrchním symptomům, než aby mohl změnit totalitu symptomů, a obraz nemoci se vrátí pozměněný, takže připomíná jiný lék, což musí vždy být považováno za smůlu, která někdy zmaří celý případ, a často ani mistrovská ruka pak nenapraví způsobenou škodu.

Kdykoli se symptomy vrátí komponovány ve stejný obraz, žádají si stejný lék, a pak to znamená, že jsme demonstrovali, že – na čas, jestliže je nemoc chronická – nemůžeme udělat nic jiného, než doporučit rozsah dynamiky k vyléčení případu. Toto pravidlo platí téměř bez výjimky, pokud je lékem antipsoricum.

Co musí udělat lékař, který nezná dynamickou medicínu? Občas mu musí připadat, že se obraz nemoci vrátil beze změny symptomů, i když jsem přesvědčen, že se tak děje jen zřídkakdy. Symptomy si mohou vyžadovat Phosphorus stejně silně jako na začátku, přičemž Phosphorus 6x posloužil, ale dále už nepůsobí. Je možné, že by někdo mohl být tak nevědomý, že by podal lék, který není indikován, jen proto, že lék, který indikován je, už nepůsobí?

Tito nevědomí smrtelníci pohřbívají homeopatii a přitom mají pocit, že svou povinnost vůči nemocnému splnili. Zapomínají však, že viníkem je zde nevědomost.

V některých případech, kdy byla nízká potence podávána v často opakovaných dávkách, jsem zaznamenal, že musí uplynout nějaký čas, než se dostaví působení vyšší potence; zato tam, kde dávka nebyla opakována po prvním zaznamenaném účinku, bude nově podaná vyšší potence působit okamžitě.

Když se symptomy vrátí – po rozvázném vyčkávání – nezměněny, byla volba léku správná, a pokud táž potence nebude působit, pak vyšší potence obvykle začne působit hned, stejně jako působila napoprvé potence nižší. Když se obraz vrátí nezměněn, s výjimkou jednoho nebo více chybějících symptomů, lék by nikdy neměl být měněn, dokud nebude vyzkoušena vyšší potence, protože podání jediné dávky léku, který vyčerpá své léčivé působení, nemůže pacientovi způsobit žádnou škodu. Neučinít tak dokonce znamená zanedbání povinnosti.

SPRÁVNÝ OKAMŽIK PRO ZMĚNU

Když je jasně prokázáno, že současný lék vyčerpá své možnosti působení – a za prokázáno to můžeme mít teprve po vyzkoušení potenci vyšších než je obvyklé – pak nastal čas na změnu léku.

Přejít na jiný lék je velmi složitý problém. Co by jím mělo být?

Symptom, který se objevil naposledy, by měl být vodítkem k dalšímu léku. Tak je tomu, když jsme nechali obraz usadit, když jsme pozorovali a vyčkávali, až se obraz navracejících se symptomů zformuje. Čekával jsem dlouho po vyčerpání léčivé síly léku, a přitom jsem pozoroval, jak se navrací staré symptomy. Nakonec se objeví nějaký nový symptom. Tento nejnovější symptom se objeví v anamnéze jako nejlépe odpovídající nějakému léku, u něhož se vyskytuje jako charakteristický a u něhož velmi pravděpodobně nalezneme i ostatní symptomy.

Nemáme zde samozřejmě na mysli, že tento později se objevivší symptom je starý symptom, který se objevil naposledy, než zcela zmizí, protože *dokud staré symptomy přicházejí a odcházejí, je zcela zaručené, že nemáme pomýšlet na žádný lék.*

Bylo by chybou pomýšlet na nový lék, když se obraz symptomů mění. Lékař musí počkat na trvalost nebo pevnost obrazu, než lék předepíše.

Někteří lékaři si říkají: „Musím dát pacientovi lék, nebo půjde k někomu jinému.“ K tomu mohu jen dodat, že by opravdu bylo lepší, kdyby všichni nemocní šli někam jinam, protože tito lékaři málokdy někoho vyléčí, ale často nemoc zkomplikují.

S akutními projevy chronické nemoci je nutno zacházet jinak než s akutní nemocí, například tehdy, kdy dítě trpí bronchitidou při každé změně počasí. Pak se nemoc může zhoršit, je-li léčena lékem na akutní symptomy.

Je nutno vzít v úvahu miasma, které předurčuje dítě k opakovaným nemocem.

Jedno dítě, o které jsem nedávno pečoval, dostalo Antimonium tart., Calcarea, Sulphur, Lycopodium, atd., v takovém zmatku, že nebylo vyléčeno. Vyčkávaní na Sac.-lac. během několika epizod nemoci způsobilo, že účinek léků pominul a skutečná povaha nemoci se pak projevila během několikanásobné aktivace nemoci posuzované jako jeden celek.

Jestliže je západní zimnice komplikována miasmatem, jediný atak nemoci nevyjeví celou totalitu, je nutno spojit několik těchto ataků dohromady, aby bylo možno odhalit pravý obraz nemoci. Jestliže je akutní nemoc komplikována miasmatem, indikovaný lék ji vymaže „cito, tuto et iucunde“ (rychle, jistě a radostně).

VYSTŘÍHEJTE SE SPĚCHU

Vše mluví proti spěchu při stanovení léku. U velmi vážných nemocí je spěch častou chybou, ještě častější při volbě druhého léku než při prvním předepsání. Mnozí lékaři předpokládají, že záškrt vyžaduje okamžité podání léku, protože „se něco musí udělat“. To je omyl. Mnoho životů již bylo zachráněno čekáním a opět čekáním.

Například:

Malou dívku postihl prudký atak záškrtu a její matka nemoc po čtyři dny léčila střídavě Mercuriem 3x a Kali bich. 3x. Byla to chudá žena, a proto jsem neodmítl dívku převzít do péče, přestože její stav byl velmi špatný: nos, ústa a hrtan byly ucpané exsudátem.

Po dlouhém zkoumání dostalo dítě Lycopodium cm, v jediné dávce na sucho, což odstranilo exsudát z nosu a jícnu, ale neovlivnilo hrtan.

Neodvažuji se vám vypovědět, jak dlouho jsem dítě pozoroval, než jsem zaznamenal potřebu indikace druhého léku, jehož by bývalo bylo zapotřebí, aby dítě dostalo Lycopodium hned, když onemocnělo. Čekal jsem až do okamžiku, kdy hrozilo, že ubohé dítě zemře, když tu jsem spatřil v ústech trochu tuhého žlutého hlenu. Kali bich. cm, jedna dávka během jediného dne vyčistila hrtan a žádné další medicíny nebylo zapotřebí.

Při prvním předepsání se vychází z celého obrazu nemoci. (Lidé obvykle posílají pro doktora teprve když je zcela jasné, že nemoc je neléčitelná.)

Lékař sleduje zlepšování pacientova stavu a s tím související mizení symptomů působením prvního léku, a když se tento proces zastaví, s rostoucím neklidem očekává blížící se nutnost předepsání další dávky léku.

Tento neklid, vyvolaný nedostatkem znalostí, lékaře diskvalifikuje jakožto pozorovatele a posuzovatele symptomů, a právě z tohoto důvodu často vídáme, že lékař nedokáže vyléčit své vlastní děti. Nedokáže vyčkávat a jasně posuzovat navracející se symptomy.

Když jsem sledoval začátečníky při prvním předepsání, velmi často jsem viděl, že přineslo správné výsledky. Pacient se na čas zlepšil, po čase však přestal reagovat na jakýkoli lék.

Bedlivé zkoumání v takových případech často ukáže, že pacient se po první dávce léku zlepšil, že symptomy se změnilly jen málo, aniž se objevily nové, a nová „fotografie“ si žádala jistý lék. V tomto okamžiku však byl lék změněn a začaly problémy. Následovalo neustálé střídání léků, dokud nebyla podána všechna antiposorika z knihy *Chronické nemoci na odpovídající obrazy symptomů*, ale pacient byl přesto nemocný. To je běžná zkušenost mladých Hahnemannovců snažících se nalézt správnou cestu. Ti zkušenější dělají menší chyby, někteří jich dělají méně, ale kolik z nich neudělá žádnou? Já sám jsem udělal mnoho hrozných chyb, protože jsem neměl žádného učitele, dokud jsem nenarazil na dílo velkého Mistra.

ČEKEJTE A POZORUJTE

Prvně předepsaný lék nemusel být správně zvolen. Pak je třeba učinit druhý pokus.

Po nějakém čase přijde pacient na kontrolu a tehdy se objeví nová fakta o obrazu nemoci, která naznačují, že lék nebyl vhodný, možná uplynulo několik týdnů, aniž by v symptomech nastala nějaká změna.

Mám porovnat všechny údaje o pacientovi, abych se ujistil o správnosti prvního předepsání, anebo mám čekat déle?

Odpověď na první otázku zní samozřejmě ano, a pokud je lék stále nejpodobnější všem symptomům, pak čkejte, sledujte a studujte pacienta, zda objevíte v jeho pocitech něco, na co je možná tak zvyklý, že to ani nezaznamenal.

Nejčastěji při novém prostudování případu zjistíme důvod, proč prvně předepsaný lék pacienta nevyléčil: nebyl správný.

Pokud se stále jeví jako nejpodobnější lék, pak je namísto otázky: „Jak dlouho mám čekat?“

V této chvíli je třeba zdůraznit, že čas není tak důležitý. Důležitější je držet se bezpečného postupu, a jediný bezpečný postup je vyčkávání. Může to trvat mnoho dní, ale na tom nezáleží, čekejte dále.

Nejdokonalejší působení léku, jaké jsem kdy viděl, se dostavilo šedesát dní po podání jediné dávky.

Léčivé působení může začít za takovou dobu, po které dlouhodobě působící lék vyvolá symptomy ve zdravém těle. O tomto vodítku nikdo z našich autorů vůbec nepřemýšlel, ale je nutno vzít je v úvahu. Proč ne?

Někteří homeopaté mají ve zvyku jít níže, jestliže vyšší potence nezapůsobila.

U této metody byl zaznamenán úspěch jen v několika případech, ale neměli bychom na ni zapomínat.

Další otázkou, nad kterou bychom se měli zamyslet, je podávání léku ve vodě a v rozdělených dávkách. Tento postup se někdy osvědčil lépe než podání jediné dávky na sucho. Tato otázka je otevřena diskusi, je zde třeba mnoha kasuistik, nejen několika, které by tomuto předpokladu dodaly váhu. Positivní ohlasy jsou na obě metody, obě jsou v souladu se správnou praxí.

NESPRÁVNÉ PŮSOBNÍ

Dalším důležitým krokem, který je třeba zvážit, je situace, kdy prvně předepsaný lék působil nesprávně nebo neposkytl žádné léčebné výsledky. Pak je nutno uvažovat o změně léku. První předepsání někdy změní symptomy, které jsou neškodné a bezbolestné, v symptomy nebezpečné a bolestivé.

Jestliže revmatismus kolena postoupí na srdce pod vlivem léku předepsaného na jeden symptom, potom lék uškodil. Je to špatně předepsaný lék a musí být antidotován. U vyléčitelných nemocí, kdy lék vyvolal destruktivní symptomy, je nutno uvažovat o protiléku.

Jestliže lék změní celkový obraz symptomů a celkový pacientův stav se zhorší, pak je třeba položit si otázku, zda předepsaný lék byl podobný pouze částečnému obrazu, anebo zda jde o nevyléčitelnou nemoc. Je-li nemoc nevyléčitelná, pak jsme od léku neočekávali více než to, že změní utrpení v neškodné symptomy, a o změně léku je třeba uvažovat jen tehdy, když nové utrpení vyžaduje lék.

Předpokládejme však, že se taková změna utrpení dostaví po prvním předepsání a nemoc je nepochybně léčitelná. Pak z toho plyne závěr, že prvně předepsaný lék nebyl skutečně specifický a že jsme nezaznamenali skutečný obraz nemoci.

Nedá se dělat nic jiného, než *čekat, dokud se původní obraz nevrátí v plném rozsahu.*

Je velmi riskantní rychle reagovat na všechny měnící se symptomy u jakékoli nemoci a podávat léky, které se prostě pro tu chvíli zdají podobné momentálním symptomům. Všímavý lékař pozná podle symptomů a jejich směru, zda se pacient zlepšuje nebo zhoršuje, i když pacient a jeho blízcí mohou být přesvědčeni o opaku.

Pacientovy stížnosti a stížnosti jeho blízkých nejsou důvodem ke změně léku.

Největší utrpení může přijít v průběhu změny symptomů v průběhu procesu trvalého uzdravení, a jestliže jsou takové symptomy narušeny změnou léku nebo zmírněny nevhodným lékem, potom je možné, že se pacient nikdy nevyléčí.

Cílem prvního předepsání je nasměrovat proud vitality nebo pohyb směrem k rovnovážnému stavu, a když je toho dosaženo, nesmí být výsledek narušen dalšími zásahy. Nevědomost v této oblasti způsobila milionové ztráty na životech.

Kdy už konečně bude svět medicíny ochoten pochopit tyto zásady, aby byli lékaři schopni léčit rychle, jemně a trvale?

Není možné stanovit žádnou lhůtu pro změnu léku. Může to být mnoho měsíců.

Nově předepsaný lék musí být v přátelském vztahu k posledně předepsanému nebo předchozímu léku. Nový lék nelze inteligentně předepsat, aniž bychom znali lék předchozí. Nesmíme také přehlížet vztahy v Boenninghausenovi. Nový lék by měl být doplňkem k předchozímu.

LÉKY VHODNÉ JAKO DALŠÍ LÉK

Při zvládání chronických nemocí je dobré znát lék, který souhlasí s akutním stavem nemoci, protože velmi často jeho chronický protějšek může být právě tím, co odpovídá symptomům nemoci.

Calcarea je přirozeným chronickým protějškem Belladonny a Rhusu;

Natrum mur. má tentýž vztah k Apis a Ignatii;

Silicea k Pulsatille;

Sulphur k Aconitu.

Jestliže Pulsatilla v daném případě dobře posloužila, ale pak už neléčí a symptomy nyní ukazují k Silicee, můžeme s důvěrou podat Siliceu, protože jejich komplementární vztah je dávno známý.

Naproti tomu Causticum a Phosphorus nerady zabírají, jsou-li podány po sobě, stejně tak nepůsobí dobře Apis podaný po Rhusu.

Jak mohou lékaři předepisovat nový lék, aniž by brali ohled na téměř celé století zkušeností, to se vzpírá lidskému chápání.

Tyto věci nejsou psány pro poučení zkušených lékařů, jak správně postupovat, nýbrž jsou určeny mladým, kteří se často dožadují zápisů z naší současné praxe.

Denodenně slyším, že takový přístup je nesmyslné puntičkářství, ale já jsem přesvědčen o nutnosti řídit se všemi uvedenými zásadami.

PEČLIVÉ ZÁZNAMY

Neměli byste důvěřovat zkušenosti lidí, kteří věrně nevypíší všechny symptomy svých pacientů, nezapisují pečlivě lék a způsob podání. Obzvláště nutné je to u pacientů, u nichž je možné, že budou potřebovat další lék.

Lékař, který ve své dokumentaci zaznamenává každou nemoc svých pacientů, má podivuhodný vliv na kteroukoli komunitu. Zná staré symptomy a má zaznamenaný léky, které zapůsobily, a tak se může nepřímo vyptat na všechny staré symptomy, které už dávno vymizely.

Pročítat si takové zápisky přináší nemalé potěšení.

Zkušenost úspěšného diagnostika brzy naučí zaznamenávat všechny zvláštní symptomy a vypustit zbytečné informace, jaké rádi sdělují nemocní lidé. Přesto však je nesmírně důležité posuzovat jejich pocity správně.

Mnozí lékaři správně předepíší první lék a pacientovi se uleví a na čas se rozveselí, ale pak se začne zkoušet další lék a vše je ztraceno. Homeopatie není nic, pokud není pravdivá, a je-li pravdivá, pak je nutno dosáhnout co největší přesnosti v podrobnostech i v metodě.

Diagnostický software **KENT**

Počítačový repertorizační program je dnes základem přesného předepisování

Počítačové zpracování pacientových symptomů převyšuje výrazně jakékoliv „ruční“ či „papírové“ postupy rychlostí vyhledání, zpracování a zejména možnostmi analýzy. Počítač nenahradí homeopata, ale dá mu do ruky opravdu kvalitní a přesný nástroj. Kent je skvěle ovladatelný pro ty, kterým počítač k srdci příliš nepřilíhne a dává mnoho netušených možností každému, kdo již propadl jeho kouzlu, především však vašim pacientům.

K DISPOZICI TŘI MODULY:

- a) **Základní modul** obsahuje Kentovo Repertorium a Boerickovu Materii mediku. Cena 12 000 Kč.
- b) **Modul Materia medica** obsahuje další 3 materie mediky od Kenta, Allena a Pulforda, celkem 1800 str. textu. Cena 5 000 Kč.
- c) **Modul Murphyho Repertorium** pracuje stejným způsobem jako základní modul, ale navíc i s moderním, neobyčejně rozsáhlým textem. Cena modulu Murphy 7000 Kč. Je možné jej snadno připojit k již nainstalovanému programu.

Je možné si vybrat, jakou kombinaci modulů zvolíte, vždy však zároveň se základním modulem. Program umí vyhledat všechny rubriky se zadaným lékem a vytvořit tak pro vás podrobnou **materii mediku** jakéhokoliv, i málo známého léku. Nalezne v textu jakékoliv slovo – symptom. Dává možnost analyzovat výsledek repertorizace se zvýšením hodnoty „malých“ léků, s posílením výrazných symptomů nebo jen podle malých rubrik. Možnost editace rubrik i léků, připsování nových rubrik i léků. Klepnutím na odkaz se dostáváte přímo do spřízněné rubriky.

Kent umožňuje vedení kartotéky pacientů s podrobnou dokumentací o jednotlivých případech.

Demoverzi lze získat zdarma na Internetu na adrese <http://www.ecn.cz/alternativa>, nebo objednat na dobírku za 150 Kč. Po tel. dohodě možno osobně vyzkoušet v Alternativě.

Bambus

Nick Churchill, překlad Tereza Čehovská

*Přednáška pro Homeopatickou akademii přednesená v Praze,
převzato z časopisu The Homoeopath (dokončení z minulého čísla)*

Významnou oblastí, kterou tento lék postihuje, je sedací nerv a jeho okolí. Mnoho proverů (zkoušejících osob) mělo silné symptomy zánětu sedacího nervu. Z toho, co již o léku víme, bychom mohli předvídat zasažení této oblasti. Léčba musí nějakým způsobem zasáhnout nervy v místě jejich výběžku z páteře a pak se projeví ve vzdálených částech těla. Známe mnoho symptomů zánětu sedacího nervu. Jedna proverka říká: „Bolestivé elektrické proudy probíhají dolů sedacím nervem až ke kolenní jamce. Jsou tak silné, že se celé tělo třese a chvěje“. Zároveň měla proverka pocit chladu ve tváři a pocit nevolnosti. Vedlo to až ke stavu úplného kolapsu a museli této ženě pomoci na lůžko. Jiná zkoušející nemohla ráno téměř chodit, pohybovala se shrbeně, v předklonu. „Pocit slabosti od boků dolů ke kolenům, jako ztlučená“. Bolesti se zhoršují pohybem a zlepšují tlakem. Objevují se ráno kolem 7 hodiny a tomu odpovídá i zhoršení o půl dne později, okolo 7 až 9 hodiny.

Spolu se zánětem sedacího nervu se v různých částech končetin objevují náhlé ostré, bodavé bolesti. Zejména v kolenou nebo chodidlech, ale také v prstech, pažích, předloktí a nohách. Bodavou bolestí je stíženo především levé koleno. Zaznamenáme i některé příznaky dny a revmatismu. Charakteristickým znakem těchto bolestí je vlnovitý průběh, bolesti přicházejí v návalech a stěhují se. Ale je to hlavně vyzářující (vystřelující) bolest a postižena je obzvláště levá strana. Bolesti jsou jako po vymknutí nebo potlučení a několik proverů mělo bolesti z přepětí, opět jako *Rhus. tox.* Jsem opravdu přesvědčen, že má tento lék značnou podobnost s *Rhus tox.* Myslím, že bude předepisován velmi často.

Ne všechny části těla jsou silně zasaženy, ale některé ano. Jednou z nich je hlava. V tomto léku je mnoho bolestí hlavy opět spojených s problémy zad a páteře nebo jsou jimi nějak vyvolané. Specifickými rysy bolestí hlavy je tlaková bolest, a to jak tlaková zvenku dovnitř – jeden prover popisuje pocit ovázaného pásu kolem hlavy – , tak zevnitř ven. Tyto bolesti hlavy se zhoršují fyzickým vypjetím a studeným větrem, a také skloněním hlavy dopředu. Jeden prover zaznamenal „bolest jako by měl tyč vzadu v hlavě“, takže zde znovu vidíme nějakou spojitost s páteří. Zlepšení nastává tlakem rukou na hlavu, ale tyto bolesti se

mohou rozvinout až ve velmi vážné migrény. Jiný prover říká: „Cítím se na umření, chci jen odpočívat, nechci nic vidět ani slyšet“. Tento člověk se ve skutečnosti silně zhoršoval ležením, symptomy hlavy značně zesílily. Je tu tedy zlepšení odpočinkem mimo pozice vleže. Tomu odpovídají časové modalita zhoršení, brzy ráno, nebo podvečer.

Oči nejsou výrazně postiženy, ale objevuje se tu jeden zvláštní symptom: pocit jako by byly vytahovány nebo tlačeny do hlavy, tlačeny zvenku nebo taženy zevnitř. Tlak může jít i zevnitř ven jako u bolestí hlavy. Zrak se pak může výrazně zhoršit nebo výrazně zlepšit.

Nyní se dostáváme k další oblasti, ve které se lék silně projevuje, a tou je nos, hrdlo a horní cesty dýchací. Zde se objevují symptomy velmi podobné nachlazení nebo chřipce. V určitých případech chřipky můžete uvažovat o podání *Bambusu*, ale samozřejmě by bylo dobré, kdyby byly přítomny také symptomy zad. V horních cestách dýchacích máme kýchání, ucpaný nos, vodový výtok, pálení v nosních dírkách, které jsou ucpané hleny a „pocit v nose jako při dráždění peříčkem“. Časté kýchání a svědění v nose. Velice výrazným znakem ucpaní nosu je střídání stran. To může být užitečným vodítkem při předepisování na nachlazení a chřipky. Co myslíte, je pro nachlazení a chřipku běžné střídání stran, anebo je to dosti neobvyklé? (odpovídá publikum) Někdo říká ano, někdo říká ne. Dobře, buďte raději v tomto bodě opatrní.

Je zde vyschlost a necitlivost nosu. Výrazná citlivost na pachy. Jeden prover říká: „Jsem citlivý na pachy jako těhotná žena“. Hojně jsou projevy v obličeji, návaly horka a zarudnutí. Ne však do takové míry, aby vás to okamžitě přivedlo k úvahám o *Bambusu* jako léku na menopauzu, ale spíše jako lék při chřipce a nachlazení. Je zde jakési ztuhnutí úst a čelistí, což byste asi předpokládali vzhledem k napětí v bezprostředním okolí, v ramenou a krku. Proveři vypadali nezdřavě, s tmavými kruhy pod očima a bledým obličejem. Vypadali, že jim není dobře. Pleť je napjatá a velmi suchá. Jeden prover uvedl, že cítí, jak je jeho kůže tenká, což je zvláštní. Něco takového pocituje starý člověk. Projevy jsou patrné také v oblasti úst, s neustále vlhkými rty. Ústa jsou plná slin, jeden prover měl tolik slin v puse, že při řeči cítil, jak mu vytékají. Naopak ale může být v ústech i naprostá suchost a žízeň. Bolest ústní sliznice a jazyka a pocit spáleného jazyka. Také pachů v ústech.

Co se týče horních cest dýchacích, nosu a hrdla, které spolu souvisí, tato oblast je bolestivá, drsná až řezavá. Obtíže při polykání, musí hrdlo často pročišťovat, podobný pocit jako při nachlazení. Je zde řada různých symptomů, v první řadě pocit spalování a několik proverů popisuje zdání chřipky. Objevuje se zde

intenzivní pocit hroudy v krku, který může být ve skutečnosti způsoben nahromaděním hlenů v hrdle. Vykašlávání hlenu je obtížné.

Je zde výrazné zlepšení horkými nápoji. Vidíme, že je to jednoznačně lék se symptomy podobnými chřipce. Při chřipce jsou samozřejmě postižena záda, a to různými druhy trvalejších či krátkodobých bolestí. Takovéto případy obvykle vedou k použití *Eupatoria perfoliata*. Je známý především bolestmi kostí, ale má také pocit pohmoždění a bolestí ve svalech. Bambus se v takovém případě zcela jistě objeví v diferenční diagnóze s *Eupatoriem perfoliatem*. Bude však poněkud obtížné je od sebe odlišit podle modalit. Oba se zhoršují studeným vzduchem, od 7 do 9 hodiny ráno a pohybem. *Eupatorium* se ale zlepší studeným nápojem, zatímco *Bambus* se zlepší horkým nápojem.

Tento lék zasahuje také do oblasti trávicího traktu, přestože ne tak silně jako do předešlých dvou oblastí, o kterých jsme zde již mluvili – to znamená na prvním místě záda, šíji a páteř a na druhém místě nos, hrdlo a horní cesty dýchací. V žaludku máme neukojitelný hlad nebo hlad bez chuti k jídlu. Je zde dosti silná averze k tukům a také k pivu, zhoršuje se vínem a pivem. Poměrně častá je nevolnost. Touha po víně, sýru a kořeněných pokrmech. Touha kouřit, i když to není tak docela symptom žaludku. Vypadá to, že je tu obecně touha po povzbuzujících prostředcích, včetně kávy.

Závažně je zasaženo břicho. Je v něm hodně větrů. Jeden prover měl pocit „velké bubliny pohybující se v pupku“. Jiný prover nemohl snést tlak opasku. Bolesti se zlepšily lahví s horkou vodou. Je zasažen i žlučník, oblast žaludku je citlivá na tlak a potíže se žlučí. Proto se zřejmě zhoršuje tuky. Spolu s nadýmáním se objevuje průjem. Jeden prover popsal, že to vyšlo ven „jako požárním hydrantem, jako proud vody“. Dva proveři měli „naléhavé nucení“, které nemohli vydržet, museli jít okamžitě. Jsou zde nepříjemně páchnoucí plyny a někdy také zácpa, ale ne v takové míře jako průjem. Stolice bývá mastná, s tuky.

V hrudníku lék zasahuje plíce a hrudní kost stejně jako okolí srdce. Je tu bodavá, pálivá bolest a strnulost, zpomalení v okolí srdce a pocit hroudy v blízkosti hrudní kosti. Symptom hroudy se objevuje v řadě dalších částí těla, například na temeni hlavy, a stal se téměř klíčovým symptomem tohoto léku.

Lék postihuje také spánek. Velká nespavost, neklid, házení sebou a převalování. Když proveři v noci bděle leží, popisují převrácení a převalování v mysli. „Nestále znovu převracím myšlenky v mysli“. Proveři se většinou budí mezi 3.30 a 4.30 ráno, ale může to být i dříve či později. Měli velké problémy s nespavostí.

Co se týče generálií, je to, jak jsem již řekl, velmi zimomřivý lék toužící po láhvi s horkou vodou nebo horké koupeli. Takže vaši pacienti, kteří potřebují tento lék, se budou s malou pravděpodobností cítit přehřátí. Pokud by to byl pacient se špatnými zády, asi byste obecně nepředpokládali, že by byl horkokrevný. Přesto se v akutním stavu objevuje silná horečka s pocením a návaly horka. Je možné, že když budete lék používat v praxi častěji, vyjví se vám jako lék na menopauzu díky návalům horka, těžko to ale můžeme posoudit v tomto okamžiku. Jeden prover chtěl pobíhat nahý. Jiný prover toužil po chladném, čerstvém vzduchu. Obecně ale nastává zlepšení teplem.

Tímto jsme pokryli tělesnou stránku léku a splnili tak první část našeho úkolu. Vyčlenili jsme čtyři zasažené oblasti: Na prvním místě co do závažnosti jsou záda, šíje a páteř; nos, hrdlo a horní cesty dýchací; a za třetí trávící trakt a spánek. Ze zad, šíje a páteře můžeme vytvořit podskupinu „Hlava a Končetiny“, protože jsou na nich závislé. Jsou ve stejné kategorii.

V tomto okamžiku se již můžeme bezpečně zeptat, co je bambus, jak vypadá? (*zvedne obrázek bambusu; publikum odpovídá*) Samozřejmě je známý svou podobností páteři. Není tedy překvapující, že zasahuje páteř tak silně a že je to nejrozsáhleji postižená oblast. Nebylo by ale vhodné podívat se nejdříve ze všeho na obrázek a říci: „Á tohle je bambus, ten jistě postihuje páteř“, protože to by vaši mysl uzavřelo a nepřemýšleli byste již o tom, jaký má vliv na horní cesty dýchací a další části těla.

Nyní poté, co jsme zvládli tělesné symptomy, musíme se podívat na mysl a sny. Řekl jsem, že mysl může nebo nemusí být silně ovlivněna, ale my máme sklon dávat příliš velkou váhu symptomům mysli. U bambusu mysl rozhodně je silně postižena. Vyjde nám obraz mysli, která je depresivní, lhostejná a netečná. Zoufalství a úzkost. Ty vycházejí velmi výrazně. Je zde jasná situace stavu mysli, je snadno pozorovatelná. Dostaneme se k tomu na konci. Jsem si jist, že to budete schopni rozpoznat.

Ze všeho nejdříve je tu deprese se silným strachem z chudoby. Úzkost z budoucnosti, ale především po stránce finanční – Co mi budoucnost přinese? Jeden prover říká: „Vím jen, že musím překonat obrovskou horu věcí“, „Obava z neschopnosti vypořádat se se vším, co na mě čeká v několika dalších letech“, „Všechno mi připadá nejisté“. Je tu deprese s pocitem, že se z ní prover nikdy nedostane. Smutek s pláčem. Jeden prover řekl: „Emocionálně velmi citlivý, cítím se nějakým způsobem podřadný. Pláču kvůli banálním věcem.“ Proveří se citíli opuštění jejich partnery. Je zde celkový pocit zrady a opuštěnosti. Jeden

prover řekl: „Nemohu se nikdy plně spolehnout na svou ženu. Nikdy ke mně nebyla zcela otevřená.“ A pak ten muž povídá: „Vadí mi ta dusivá těsnost našeho vztahu.“ Takže tu máme jednak touhu po důvěrném vztahu, ale zároveň i problém v tomto ohledu.

Ten samý prover se zmínil o něčem, co je v symptomech myslí zajímavým tématem. Řekl: „Cítím se, jako by mi chyběla emocionální podstata. Řeknu něco a cítím, že to, co říkám, není úplně pravda, protože v tom momentě nejsem v kontaktu se svými pocity. Je to jako odtržení emocí a rozumu.“ Toto se zdá být hlubší polohou mentálního stavu. Stejný prover později řekl: „Pocit, že nejsem nijak emocionálně spojen s určitými věcmi. Jako by tu něco chybělo.“ Přírozeně vede takový stav k depresi. Jiná žena se zmínila: „Myslím, že vstupuji do krize středního věku. Celý den velmi zranitelná a nedůtklivá. Pocit zbytečnosti.“ Další prover řekl: „Jsem depresivní, když jsem bez práce.“. Nebo: „Mám depresi a žádný opravdový zájem v životě.“ „Nechci jít ven, chci zůstat sám.“ „Bezútěšný pocit, plačtivý, depresivní, beznaděj.“

Je zde velmi silný motiv touhy po klidu a tichu. Několik proverů chtělo být ponecháno úplně samo a nechtěli cokoli dělat. Samozřejmě je to v souladu se zlepšením tělesného stavu v klidu.

Takže typický obraz myslí je zastavení činnosti a nedostatečná aktivita. Objevují se i další hlediska tohoto stavu. Je zde hodně netečnosti a lhostejnosti – to je opravdu důležité, v repertoriu by se to objevilo tučně vytištěné. „Lhostejnost, nechce vstát z postele.“ „Bez záměru věnovat se své práci nebo domácí práci.“ Jeden prover řekl: „Méně pozornosti už jsem svému okolí ani věnovat nemohl. Jediné, co jsem mohl dělat, bylo líně se povalovat v posteli. Nechtělo se mi vstávat.“ Toto je velmi silný příznak stavu myslí. Je zde také spousta podrážděnosti. Jeden člověk prohlásil: „Není nic, co by mě potěšilo, nic mě netěší.“ „Stále se hádá o banálních věcech.“ „Vše mi připadá příliš hlučné.“ „Podrážděnost ve společnosti.“ „Všechno mi jde na nervy.“ Vidíte tedy, že v tomto stavu klidu a ticha se pacient lehce rozruší jakýmkoli vnějším podnětem. Tyto symptomy se zhoršují okolo 6 až 7 hodiny večer. U léku se objevuje významná časová modalita zhoršení ráno a večer kolem 6 nebo 7 hodiny.

Je tu zpomalené přemýšlení, zmatená mysl, obtížná koncentrace. Jeden prover sdělil: „Nepamatuji si ani jména svých přátel.“ „Totálně zapomnětlivý.“ „Absolutně neschopný soustředit se.“ „Jako ve snu.“ Další prover řekl: „V hlavě se mi objevují věci a já nevím, jestli se mi zdály nebo jsem je opravdu zažil. Připadá mi, že mé vzpomínky na sny vcházejí do mého vědomí.“ Zajímavý postřeh je tento:

„Mám pocit, že sny nejsou odděleny od reálného světa.“ V tomto se odráží, nebo to provází, neshoda mezi emocemi a rozumem, jak dříve popsali prober. Díky nějaké slabosti myslí tu nejsou odděleny emoce a rozum, snový svět a reálný. Nejedná se o násilné rozdělení obou, příčinou je spíše slabost. Je tu velká zapomnětlivost a pocit otupělosti, různé druhy problémů s pravopisem. Dvěma různými proverby se zdálo jejich jídlo bez chuti, příliš nudné a museli do něj přidat něco dalšího aby se stalo přitažlivějším.

Byli silně přesvědčeni, že jim život ubíhá a oni ještě neudělali nic z toho, co chtěli. Jeden prober řekl: „Jsem nespokojen se svým životem, přestože k tomu nemám žádný důvod. Chci začít znovu od základu, chci dělat věci, které jsem tak dlouho zavrhoval. Chtěl bych být důslednější v realizaci svých vlastních zájmů bez výčitek svědomí. Cítím, že jsem odříznutý od správného způsobu života. Vše co mám jsou povinnosti, práce a vydělávání peněz. Mé vlastní potřeby musely jít stranou. Má duše už nemá možnost povznést se. Nemám prostor pro jiné věci.“ Vidíte, že jde o opravdu vážnou krizi. Pokud se člověk dostane do stádia svého života, kdy jsou jeho prožitky takto intenzivní, je to krize a pravděpodobně přelomový okamžik. Jiný prober řekl: „Jsem nespokojen se svými poměry, zcela nespokojen se sebou samým.“ Jeden muž si oholil knírek, který si pěstoval třicet let. Dokonce si oholil chlupy v podpaží. To se musel cítit opravdu špatně!

Vidíte, že se nám tu rýsuje obraz opravdového pocitu deprese a nespokojenosti. „Nechci být stále za všechno a za všechny odpovědný. Je toho na mě příliš.“ Jeden prober řekl: „Můj mozek je naprosto dutý a prázdný.“ „Podrážděnost, když toho po mě chtěla má dcera moc.“ Není to lék s averzí k rodině, spíše je podrážděn jakýmkoli vyrušením. Jeden prober hodně přemýšlel o *Coniu* a jeho vztahu k rakovině. Je docela zajímavé, že obraz myslí *Conia* není příliš odlišný od *Bambusu*, především co do zpomalenosti a ztráty životní energie. Vědomí svých potlačených potřeb a instinktů. Další prober měl zajímavou poznámku: „Ráno jsem meditoval, a to mě velmi sklíčilo a rozplakalo. Mou vůli ovládá vyšší síla. Jsem zoufalý, protože mohu jen sledovat tok času a poddat se okolnostem. Vše je jen vůle osudu. Nic nevím a jsem nevýznamný. Co chci já, není podstatné.“ Nakonec prožíval stejný prober „v noci zoufalství, že ho smrt oddělí od jeho dětí. Žal a zavržení, když přemýšlel o své minulosti.“

Jaká je tedy situace léku po mentální stránce, nějaké návrhy? Symptomy myslí zjevně ukazují na zvláštní situaci, v jaké se může někdo ocitnout v jednom určitém období svého života. Je to lék pro mladého člověka? (z *publika*: – Ne, není. Jde o dobu, kdy lidé odcházejí do důchodu.) Přesně tak, vypadá jako lék pro právě toto období života. Když je aktivní část života člověka již za ním a není nic,

co by mohl ještě očekávat. Jen lituje minulých činů a obává se budoucnosti. Touha po klidu a tichu a podrážděnost pokud je rušen. Můžete si představit někoho sedícího v křesle, rozmrzelého a naříkajícího. Takový je asi stav tohoto léku, ale neznamená to, že ho podáte jen lidem v pokročilém věku. Najdete dvacetiletého člověka, který se chová takovým způsobem. Chová se, jako by mu bylo 65 let. Spíše bude doporučen pětadvacetiletému mladíkovi než pětasedesátiletému člověku, u nějž je zřejmě podobné chování běžné. Stejně tak si myslím, že je to častý lék pro lidi stojící na počátku stáří. Mnoho starších lidí má problémy se zády, sedacím nervem nebo revmatismem. Stížnost té ženy, že se dostává do krize středního věku, jen ilustruje, jak lék provery přenáší na jiné místo v čase i prostoru. Najednou se cítila starší.

Pamatujete si ten Kruh, o kterém jsme před tím mluvili? Když jsem tu byl naposledy, mluvil jsem o něm jako o metodě analýzy. Odhaluje, že všechny události a hodnoty v přírodě, čase a lidském životě jsou cyklické. Navzájem spolu souvisejí a mohou být zakresleny do velkého kruhu. Vše od narození až po dospělost a stáří, denní doba nebo roční období. Barvy, vlastnosti, druhy, podmínky. Mezi nimi existuje vzájemný vztah. Pak můžeme každý lék umístit na určité místo v Kruhu. Snadno tak učiníme s *Bambusem*. Časové zhoršení je mezi 7-9 hodinou ráno a zároveň 7-9 hodinou večer. Situace léku je stáří, důchod. To zde nacházíme také. Došli jsme tímto k postavení léku v Kruhu, a tělesné symptomy ho jen potvrzují. Osou rozumíme osu stažení se, hořkosti, přecházející do ponuřlosti a úpadku směrem ke smrti, která je na samém dně Kruhu.

Osa je tvořena strukturou a proměnlivostí – struktura na této straně a proměnlivost na druhé. Jsme tedy lehce pod osou, ale velmi blízko ní. Hledisko struktury se nám v léku odráží v její přemíře. Všechny svaly jsou ztuhlé, šíje je napjatá, mysl je uzavřená a zúžená. Lék proto opravdu patří na Kruhu zhruba sem. A protože sem zapadá tak dobře, má také svou protilehlou polohu. Přestože měla většina proverů pocit beznaděje, deprese a zoufalství, objevila se i podružná reakce narůstajícího optimismu, schopnost realizace věcí, dát do pořádku vztahy a brát ohled na své vlastní potřeby. Dám vám jen několik příkladů: „Cítím se vyrovnaný, mám lepší vztah sám k sobě. Jsem si více vědom svých pocitů, ale jsem na nich méně závislý.“ „Cítím trvalou změnu k lepšímu po tomto léku.“ Jiní proveri byli více odpočatí, schopni brát věci s větším nadhledem. „Náhly výbuch energie. Říkám, co si myslím, ať už se to lidem líbí nebo ne.“ „Nezávislejší a sebevědomější.“ „Schopen přestat kouřit.“ „Necítím žádný nátlak odkudkoli.“ „Skvěle vyrovnaný a komunikativní.“ „Cítím se skvěle.“

Vidíte, že je to úplný opak duševního stavu léku. Je možné, že budete muset lék předepsat někomu s tímto pozitivním stavem myslí, ale s vážnými problémy zad. Přesto si myslím, že se pravděpodobněji setkáte s patologickým stavem depresivního obrazu myslí. Pozitivní stav bude spíše odměnou pacienta po užití léku, a to v tom smyslu, že budou schopni vyřešit svůj životní problém a osvobodit se od mrtvého bodu, jsou odměněni možností dostat se z této situace. Když jde člověk do důchodu a má pocit, že na něj již v životě nic nečeká, že vše, co má dělat, je sedět v křesle, a vy mu dáte lék, možná znenadání vyskočí, užívá si důchod a volný čas a dělá všechny ty krásné věci, kterým se chtěl vždy věnovat, ale *nemohl*. Je to jasně vymezený stav myslí.

Kdo si troufne odhadnout, o čem jsou sny? (*z publika: – O vodě*) Jak to víte? (*posluchač: – Protože má množství vln a vody v zádech*) Výborně, nepředpokládal jsem, že to někdo uhodne. Voda se stále znovu objevuje v tělesných symptomech – pamatujte na sliny v ústech nebo průjem proudící jako z požárního hydrantu. Je zvláštní, že sny jsou velmi výrazné o vodě. Především o vodních katastrofách, potopách, nehodách. Je to opravdu výrazný prvek a je velmi dramatický. Prover za proverem měli sny o katastrofách ve vodě. Potopy nebo potápění lodí, protože do něčeho narazila. „Vlna vody vycházející z kanálu směrem do kuchyně.“ „Sen o plavbě kolem světa.“ „Sen o řece, která zaplavila své břehy.“ „Motorová jachta, potápějící se loď v moři.“ „Cestování lodí s přáteli.“ „Někomu na lodí se chce naléhavě močit.“ „Průzračný potůček náhle vystříkne z cesty.“ „Sen o Noemově arše.“, což je jistě zajímavé. Také „sen o zoologické zahradě, ve které jsou jen samé lamy“, což se zřejmě opět vztahuje k Noemově arše. To je tedy nejdůležitějším tématem snů, a není to spekulace či výplod fantazie – potvrdila to řada proverů.

Na první pohled by se mohlo zdát divné, že lék, který je tolik o struktuře, spoutanosti a sevřenosti, má velké množství snů o plynutích, tekutinách a vodě. Když pak o tom ale přemýšlíte, není to překvapující, protože je to opak. Tady na Kruhu je země a struktura. A tady na Kruhu je voda a plynutí. Víme, že sny při provinčích v mnoha případech odráží opak duševního stavu. Ne vždy, ale stává se to často. Jak poznamenala zmíněná žena, voda se projevuje v některých tělesných symptomech. U kohokoli s výraznými sny o vodě určitě o léku uvažujte. Samozřejmě mu musí odpovídat i jeho tak výrazné tělesné symptomy.

Na závěr uvedu ještě další motivy snů zachycující různá hlediska expanzivní osy vody. Je tu silná romantická žárlivost a erotické sny. Žárlivost a sex jsou skutečně ve stejné části Kruhu. Přemýšlejte o *Hyoscyamu* a *Lachesis*.

Vesmírný lék

Mgr. Jiří Čehovský

Přednáška pro Homeopatickou akademii přednesená v r. 2000 v Praze na Homolce.

Únor 95

Muž kolem třicítky, hlavní problém jsou opakované angíny, trvá asi 10 let, v poslední době 4x ročně, angína trvá až 14 dní, obvyklý průběh zleva doprava, s horečkou, začínala typicky pozdě odpoledne. Odpor k doteku.

Špatný spánek za útlíku.

Vzteky, když chce být sám a nemůže.

Horko zhoršuje.

Spěchá, netrpělivý.

Pravidelně medituje, silná religiosita, filosoficky zaměřen.

Nerad těsné oblečení.

Lachesis IM.

3 týdny potom lehká angína, která za tři dny zmizela, cítil se pak dobře.

Pak angína v červenci – již za dva dny odezněla. Tekla krev z nosu z levé dírky.

V prosinci 95 dostal znovu angínu, začala vlevo, pak dozadu a doprava, pět dní trvala, pak vzal prášky, dřív nezabírala antibiotika, teď to zabralo, velmi brzy zlepšeno.

V lednu se napil špatné vody – křeče v břiše, průjem, zvracení, začalo ve 4 ráno, po snídani horší, byl v nemocnici, poté občas šilhal.

Na vnitřní straně levého stehna byla vyrážka, měl ji asi před deseti lety.

Na palcích nyní zarůstají nehty.

Únor 96

Lachesis CM do probíhající angíny – hned nastala úleva, k večeru únava, těžko na prsou, krk lepší, druhý den výrazné zlepšení, téměř zdrav.

Když jel autobusem, bylo nevolno, jako dítě míval hodně nevolnosti v autě a autobuse, a jako dítě zvracel.

Velmi vysušené ruce, dlaně.

Večer zablokovaný krk vlevo.

Časté močení hned po napití.

12.4. pískání v pravém uchu – silné, nový symptom, půl minuty, pozdě večer.

Mívá někdy období 1-2 měsíce, kdy se budí a chodí močit ve 2 h v noci.

Duben 97

V r. 96 se občas ozvala bolest v krku, ale nepropukala klasická angína.

Stání je nepříjemná poloha.

O šaty se nikdy nestaral, chodí v jedněch džínkách.

Obnošené šaty nevyhazuje.

Je mu horko v posteli.

Nesnáší uzavřenou obuv, nosí sandále.

Sulphur 1M

Září 99

Stále bez angín, občas zabolí v krku.

Po *Sulph. 1M* už žádná angína nebyla, byl to jen náběh, ale rychle to přecházelo, méně často, na jaře a na podzim, přecházelo do průduškového kašle, naposled před rokem a půl.

Záchvaty netrpělivosti značné – když se něco nevede, nebo má čekat, je netrpělivý.

Cítí vztek – neprojeví jej.

Kolapsové stavy – pocit na omdlení – souvislost se stresem – když na něm něco někdo chtěl, v práci, z napětí, musel se soustředit na dech – mohl by sebou sek-nout, někdy studený pot s nevolností žaludku – na zvracení, občas při tom i průjem, stalo se 3x – naposledy v únoru, obvykle před 12h, trošku zlepšeno jídlem, sladkým. Stále pospíchá, je v napětí – hlavně přes víkend.

Po močení něco zůstane v moč. trubici – odchází i po močení.

Rád čínu, slané, solí, sladké.

Odpor ke špeku.

Radši se koupe, v horké vodě.

Mívá studené nohy, v posteli, víc se potí.

Jednou za měsíc špatně spí – mnoho myšlenek v hlavě, kolem úplňku, spí přikrytý, ale obrací pokrývku chladnější stranou dolů.

V únoru chřipka, začátek večer, škrabání v krku, únava.

Druhý den horečka od dopoledne – od 11 hod., neměl žízeň.

Slunce nemá rád, zalézá do stínu, v horkém autě je mu špatně.

Chodil plavat pravidelně do bazénu.

Opar na horním rtu, snad ze slunce, svědění.

Píchání v levém uchu v 9h ráno.

Občas náhlá bolest pr. kolene, hned přejde.

Následující kurzívou vyznačené symptomy jsou charakteristické pro lék, který se později ukázal být simimimem, konstitučním lékem.

Spíš touží být sám, než by toužil po společnosti. Těžká podrážděnost – když potřebuje být sám a nemůže (na dovolené s partnerkou). Radši samotu jako jeho matka a babička.

Nesnáší občas dotek – když se na něco soustředí, nebo v metru.

Občas sžíravé záchvaty vzteku – v davu a když se něco nedaří.

Záchvaty zlosti mu velmi vadí, protože odporují jeho filosofii a silnému zaměření na meditaci.

Bolest za krkem při ohlédnutí vlevo.

Občasná roztržitost zhoršena v posl. době.

Rozpraskaná kůže na patách a loupe se kůže mezi prsty.

Studené nohy večer.

Po jídle odpoledne ospalý – zdřímne si, když spí déle než 10 min. tak se pak necítí dobře – nízká energie.

Nerad dlouho stojí – v autobusu i jinde.

Sulphur 10M

Konec listopadu 99

Nízká energie, psychika nezměněna, čím je mu hůře, tím víc chce být sám.

Provedl jsem repertorizaci v programu MacRepertory (neuložena) a její rekonstrukci v Murphyho repertoriu připojuji.

Na třetím místě je *Hydrogenium*, lék odzkoušený až v devadesátých letech Jeremy Sherrem. Základní materiál, z něhož je postaven hvězdný vesmír, ale i organické látky.

Dalo práci jej získat, u nás se neprodává, Nelsons Pharmacy jej nemá, k dispozici je v Helios Pharmacy (do 50M Korsakov) a Ainsworth (do 10M).

Lék odpovídá zejména v mysli, je u něj popisována (Murphy MM, Vermuelen) schopnost meditace, kosmického vědomí, filosofické sklony. V okamžiku, kdy studuji doma jeho případ a všímám si *Hydrogenu*, mi telefonuje značně rozrušen, podezírám mě, že nedodržím nějakou triviální dohodu. Překvapuje mne to a dívám se do repertoria – Podezíravý. Opět je tam *Hydrogenium*. Jeho vyšší já mu zřejmě vnuklo, aby mi potvrdil lék.

prosinec 99 *Hydrogenium 1M* Ainsworth

Leden 2000

Při braní pocit brnění na jazyku.

5. 1. cítil velký tlak v dolní části hrudi a staženost – jako úzkost, stres na fyz. úrovni, trvalo 2 hod v 17- 20 hod, míval i dřív, ale méně silné (Murphy MM).

Nesnášenlivost doteku se zlepšila.

Po Silvestru cítil podrážděnost, našťvanost, když přišel do práce, celé dopoledne, bez příčiny.

Je nyní vyrovnanější, přešly afty, méně suché ruce, méně vadí doteky.

Kašel.

Homeopatický diagnostický program KENT - Murphy - Výsledek repertorizace

Kartotéka Repertorizace Vyhledání rubriky Nástroje Materia Okno Nápověda Koniec

Lék	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z	Počet	Součet	
lach.	2	2	3	3	3	2	3	1																			8	19	
hydrog.	1	2	2	1	2	1	1	1																				8	11
sep.	3	2	2	1	3	3	2																					7	16
cham.	3	3	1		2	3	3																					6	15
sulph.		2	3		3	3	1	3																				6	15
anac.		3	3		2	2	3	1																				6	14
bry.	2	2	3		2	2	2																					6	13
acon.	2	1	3		1	2	3																					6	12
ign.	2	3	1		1	3	1																					6	11
nit-ac.			2	1	2	2	3	1																				6	11
hep.	1	2			1	2	3	1																				6	10
calc.	1	1	1		2	2	2																					6	9
nux-v.	1	3	2			3	3																					5	12
staph.		3	2		1	2	3																					5	11
ars.	1	2	3			2	2																					5	10
lyc.	1	2	3			2	2																					5	10
bell.	2	2	2			1	2																					5	9
sil.	2		1		2	3	1																					5	9

Pořadí podle počtu výskytů součtu hodnot

Malé rubr. <= 15 léků

Symptomy Tisk Polychrest Graf

Filtr Materia m. Přepis Pomoc Zavři

Přehled symptomů

A	Mysl	DOTEK, odpor k
B	Mysl	SPOLEČNOST, obecně odpor k
C	Mysl	PODEZŘÍVAVÝ, nedůvěřivý
D	Hrdlo	BOLEST, hrdlo vlevo
E	Generálie	STRANY těla, obecně levá strana
F	Mysl	NETRPĚLIVOST
G	Mysl	ZLOST, obecně prudká
H	Mysl	FILOSOFIE, talent na

? Pomoc X Zpět

Březen 2000

Kašel pomalu odezníval, výjimečně zakašle, zřídka.

Koncem ledna 4 dny pocit, že mu vylézají zuby z dásní, asi měl trochu paradontozu.

Při stresu tlak kolem žaludku – když někam spěchá.

Jinak OK – všechny dřívější symptomy jsou pryč.

Po Lachesisu cítil, že to zabralo, nyní ale má pocit, že se nic neděje a vše je normální.

Dříve z něj bylo cítit napětí – mluva i mimika, nyní je uvolněný.

Květen 2000

5. – 9. 4. proběhla angína.

Sem tam zakašle, je to jen odkašlání.

Stavy vzteku už vůbec nebyly.

Doteky nevadí, nevadí tlačence v metru (jen trochu).

Společnost snáší dobře.

Cítí se bez problémů.

Od té doby se nepřihlásil.

Došlo po uzávěrci:

Letní škola Homeopatické akademie

V doprovodném relaxačním večerním programu (asi tříhodinové přednášky) přislíbil účast buddhistický mnich Ashino Ottama, odbornice na Feng-Shui, pravděpodobná je účast astrologa.

Hledáme kontakt

na homeopata(ku) – gynekologa, homeopata(ku) – praktického lékaře.
Prosíme ozvěte se do redakce časopisu.

HOMEOPATICKÁ LITERATURA

alternativ
alternativ
alternativ
alternativ

Prosíme, abyste objednávali včas s předstihem, výše nákladu odborných publikací se řídí počtem objednávek. Objedávka až po vyjití může někdy prodloužit čekací dobu až do dalšího dotisku.

Novinky:

Philip M. Bailey, M. D.

Carcinosinum – klinická materia medica

Nová kniha světově proslulého australského homeopata dává úplný popis tohoto moderního a dnes patrně nejčastěji indikovaného konstitučního léku (či miasmatického léku), jehož celostní obraz byl odhalen teprve v posledních desetiletích a zejména v posledních letech. Velmi podrobný popis mentálních, generálních i patologických rysů a symptomů je doplněn dvaceti šesti barevnými fotografiemi tváří, dokumentujícími typický vzhled tohoto typu. Jsou zde také tabulky srovnávající charakteristické symptomy Carcinosinu s dalšími léky, s nimiž je často nesprávně zaměňován. Nepostradatelná součást knihovny moderního homeopata. (Vzpomeňme na Dr. Smitse, který řekl, že Carc. je nejčastější konstitucí samotných homeopatů a na francouzského klasického homeopata Dr. Bon Hoa, který napsal, že kdyby měl existovat jen jediný homeopatický lék, vybral by Carc.) Váz., 140 str., barev. příloha, 260 Kč.

Ian Watson

Průvodce homeopatickými metodami

Známý a velmi zkušený anglický homeopat popisuje 19 (!) různých základních metod a přístupů, jak řešit homeopatické případy. Naprostou většinu z nich lze přitom zařadit do proudu t.zv. klasické homeopatie. Některé z nich, jako „arborovitální léčba“, již upadly nezaslouženě téměř v zapomnění, jiné, jako „isopatie“, „konstituční předpisování“, nebo „intuitivní předpisování“, či „po vrstvách“ atp. jsou všeobecně známé, dovíme se však o nich mnoho nového, a to uceleným, systematicky podaným a přitom stručným výkladem, vycházejícím z autorovy rozsáhlé celoživotní zkušenosti i studia. Je tu popsána i řada osvědčených a vyzkoušených metod,

jejichž popis se dostává českým homeopatům do ruky poprvé. Vždy je uvedeno, pro jaký typ případů je daná metoda vhodná či vhodnější než jiné. Knižka obsahuje také popisy případů léčby převážně z autorovy praxe, názorně metodu a její konkrétní uplatnění prezentující. Tato zcela nová kniha se setkala v Anglii s velkým úspěchem neboť vyplňuje mezeru, existující dosud v odborné světové literatuře. Kniha obohatí odborníky, jimž poskytne cenné vodítko pro praxi, ale může nepochybně zajímat i objekty těchto metod – pacienti. Cca 290 Kč. Vyjde v prosinci 2001.

Roger Morrison, M. D.

Klíčové a potvrzující symptomy homeopatické materie mediky

Snad nejrozšířenější moderní materie medika. Napsal ji přední americký homeopat, žák a spolupracovník George Vithoukase. Oblíbená především pro svou přehlednost a výstižnost, podává současné poznatky o 290ti lécích. Popis každého léku je organizován takto: První je umístěna všeobecná charakteristika léku, následují jeho mentální symptomy, pak generální symptomy a symptomy jednotlivých částí těla. „Klinická sekce“ obsahuje seznam nemocí, při nichž je lék obvykle používán. „Sekce kombinovaných symptomů“ ukazuje skupinu dvou nebo tří symptomů, které, když se vyskytnou pohromadě, znamenají velmi silnou indikaci léku. U jednotlivých symptomů jsou uvedeny také další pro ně důležité léky. Skutečné klíčové symptomy jsou tištěny tučným písmem a symptomy pro něž je lék nejdůležitějším jsou také graficky zvýrazněny. Pevná vazba, cca 600 str., cca 690 Kč. Vyjde v květnu 2001.

Dr. Rajan Sankaran

Duše homeopatických léků

Materie medika předního současného indického homeopata. Nejnovější dílo založené na popisu *esencí* léků. Souvisí se známou autorovou metodou předepisování především podle základních symptomů myslí pacienta, kterou tento indický homeopat proslul. Váz., 346 str., 570 Kč.